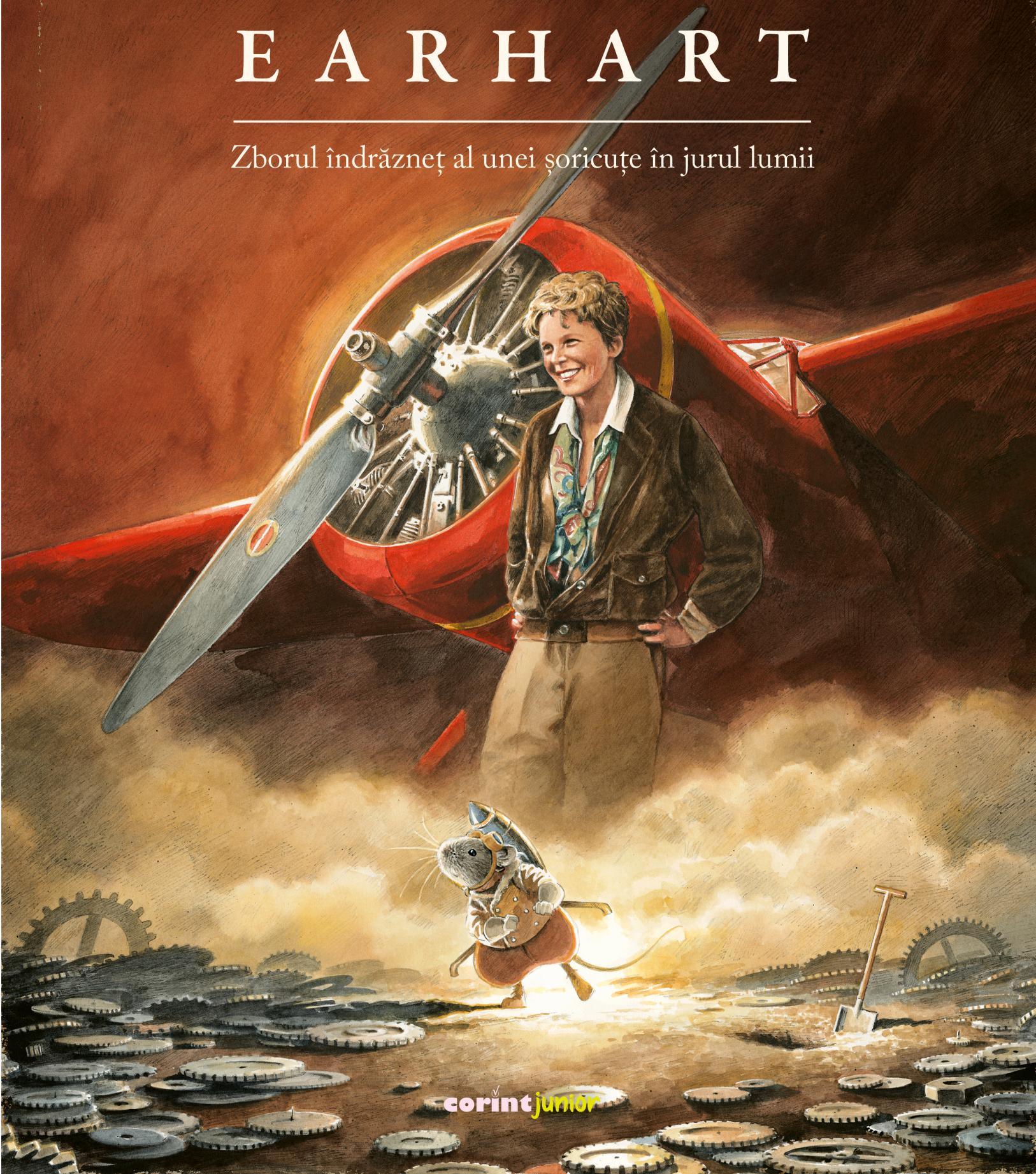

Torben Kuhlmann

E A R H A R T

Zborul îndrăzneț al unei șoricuțe în jurul lumii

corint junior

Torben Kuhlmann

E A R H A R T

Zborul îndrăzneț al unei șoriciute în jurul lumii

Traducere din limba germană de Marilena Iovu

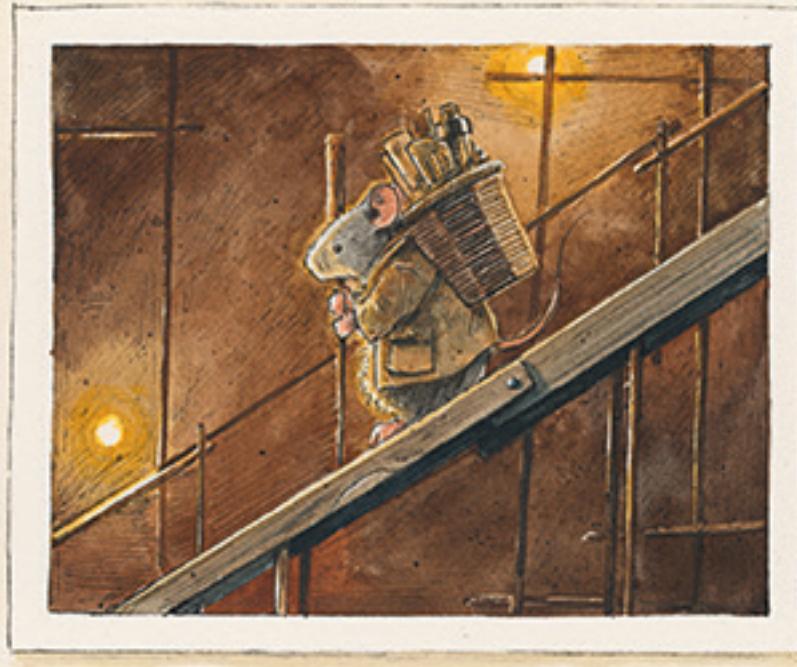
Ilustrații de Torben Kuhlmann

SĂPATUL
INTERZIS

1. Sub pământ

Șoareci de pământ trăiau într-o vizuină aflată sub o grădină de legume. Un șoarece care, la drept vorbind, nu era un șoarece de pământ, cobora pe o rampă sinuoasă din grinzi de lemn, adâncindu-se tot mai mult. Avea un toiag în mână și un coș în spate. Greutatea acestuia îl cocoșa. Din cauza întunericului, făcea pași mici, fiind precaut. După puțin timp, a ajuns la un tunel orizontal. Cățiva metri mai încolo, șoarecele se afla într-o vizuină luminată. Aici, mingiuțe de blană gri-maronie mișunau peste tot. Tuberculi și rădăcini atârnau de tavan, iar de pereți erau sprijinate lopeți și târnăcoape. Șoarecele a privit agitația din subteran, s-a odihnit un pic și apoi a intrat într-un puț ascuns, oarecum în afara traseului bătătorit.

2. În atelier

Şoarecele a lăsat jos coşul greu şi a răsuflat uşurat. În micul atelier era cald, mirosea a frunze arse şi a seminţe prăjite. Eliberat de greutatea din cârcă, şoarecele şi-a îndreptat spatele, întinzându-se încântat. Era gata-gata să se lovească de tavan. Fiind şoarece de casă, Humphrey era cu mult mai mare decât orice şoarece de pământ.

— Ce nebunie, să trăieşti atât de adânc sub pământ..., a mormăit el ca pentru sine.

După o scurtă pauză, a spus mai tare:

— Bună ziua!

La auzul vocii puternice a lui Humphrey, mica şoriciuţă din colţul îndepărtat al camerei a tresărit. Speriată, a scăpat pe jos câteva hârtii.

— O... bună, Humphrey! Mă bucur să te văd, a spus ea după ce şi-a recăpătat stăpânirea de sine.

— Am o livrare nouă pentru tine! i-a zis Humphrey, zâmbind şi arătând mândru spre coşul său plin ochi.

În clipa următoare, conţinutul acesteia se afla deja împrăştiat pe podea. Era un amestec de lucruri dintre cele mai diverse, șterpelite de la oameni: şuruburi, roţi dințate, bucăți de sârmă, toate, obiecte pe care mica şoriciuţă le putea folosi în munca sa. La urma urmei, era inventatoare. De-a lungul timpului, construise deja uimitoare invenţii pentru ceilalţi şoricei de pământ: excavatoare cu lopată, burghie pentru nisip şi buldozere subterane.

Inventatoarea avea nevoie în permanenţă de hârtie pentru planurile şi schițele sale. Din fericire, câteva coli erau incluse în această livrare. Ca întotdeauna, acestea erau deja tipărite sau scrise pe o parte. Însă, de această dată, pe una dintre foile îngălbeneşte se afla altceva: alături de o ștampilă, era desenată – încunjurată de o margine zimțată a hârtiei – o pisică uriaşă.

Mr. Jan
Bredius
H.R.H.

17815
Uncle Bob

Dear
Liam
Bob

To
El

U.S. POST

LETTERS

POST OFFICE

BOOKS

8. Întrebări și răspunsuri

A fost o reprezentăție impresionantă. După fiecare întrebare a șoriciței, ratonul se gândeau pentru o clipă, apoi pleca în viteză. Urca cu îndemânare pe turnurile de cutii și cartoane până când găsea ceea ce căuta. Era evident că ratonului îi plăcea să povestească. Oamenii obișnuiau să arunce tot felul de lucruri. Iar el, ca raton, scormonea prin gunoiul lor. Ca urmare, de-a lungul anilor, în arhiva sa – cum numea el acest loc – colecționase ziare, scrisori, reviste, pliante și multe altele. Uneori, chiar și cărți întregi ajungeau la coșurile de gunoi doar pentru că aveau câteva pete.

Când a fost întrebat cum arată lumea, ratonul s-a arătat deosebit de încântat. A scos dintr-o cutie de carton o bilă, care era fixată într-un suport. Era un glob, macheta unui glob pământesc. Așadar, lumea nu era un dreptunghi uriaș înconjurat de un gard, aşa cum sugera harta lumii de la oficiul poștal. Astfel de hărți erau doar o soluție improvizată, i-a explicat ratonul, pentru a reprezenta suprafața unei sfere pe o bucată de hârtie plată.

Cu fiecare răspuns primit de la raton, echipa șoriciței scădea. În schimb, curiozitatea ei continua să crească. În cele din urmă, i-a adresat cea mai arzătoare întrebare ale sale.

— Bineînțeles că aceste pisici uriașe există. Se numesc leii! a răcnit ratonul începând să râdă. Dar, din câte știu, ele trăiesc doar în Africa.

Mica șoricuță a făcut ochii mari. Așadar, pisicile uriașe existau, nu erau doar personaje din poveștile de groază.

Ratonului i-a luat un timp neobișnuit de lung să răspundă următoarei întrebări. Să fi fost aceasta singura întrebare la care nu putea răspunde? Dar, în cele din urmă, a scos o altă cutie din cel mai îndepărtat colț al arhivei.

Der Bund

RAUM UND ZEIT SIND RELATIV
ALBERT EINSTEIN LEGT NEUE THEORIE VOR

MÄUSE IM AMT FÜR GEISTIGES EIGENTUM

RÄTSEL UM ELEKTRISCHE PHÄNOMENE AUF DEM DACHBODEN

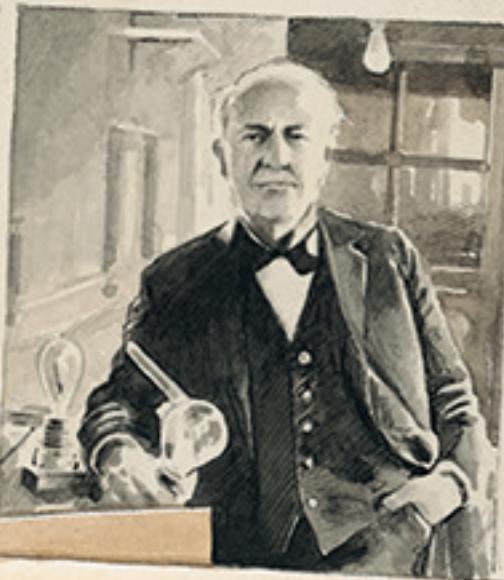
VOL. VII

T H E

THE NEW-JERSEY C

WEDNESDAY, Ju

MOUSE PLAGUE IN EDISON'S WORKSHOP

NEW AIRSHOW

COURAGEOUS

FLYING MOUSE

THE TRANSATLANTIC RODENT HERO
SPECTACULAR

e New York Times

A MOUSE CROSSES THE ATLANTIC

A MAGICIAN'S TRICK OR
AN ENGINEERING ACHIEVEMENT?

— Poate o șoricuță să călătorească în Africa? a repetat el întrebarea liniștit, în timp ce răsfoia cu atenție conținutul cutiei. Absolut! a strigat deodată triumfător.

A scos un teanc întreg de hârtii și le-a întins în fața șoriciței de pământ.

— Un șoricel a zburat odată peste Atlantic! a anunțat ratonul ridicând degetul arătător. Deci și o călătorie în Africa ar trebui să fie posibilă.

Mica șoricuță a rămas fără cuvinte. Nu auzise niciodată de un șoricel zburător. Zborul era oricum un mister pentru ea. Fiind o șoricuță de pământ, era mai familiarizată cu opusul acestei activități: săpatul.

— Da, circul șoriceilor zburători, asta este..., a mormăit ratonul, oferindu-i șoriciței o bucătică din ziar. Dacă ai noroc, acest spectacol aerian încă se mai ține. Îți răspunde asta la toate întrebările? a dorit să știe ratonul.

Dar gândurile micii șoricuțe zburaseră deja în altă parte:

— Mulțumesc, asta e tot pentru moment.

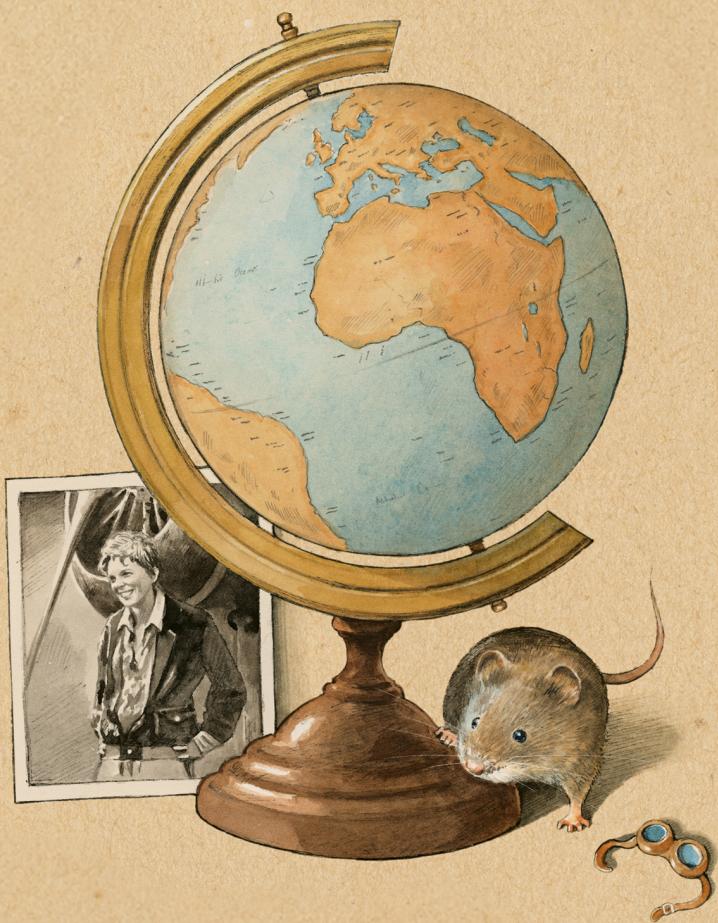
Îndată ce a spus asta, a încremenit.

— Ce bine, a zis ratonul mulțumit. Atunci acum o să te mănânc – asta a fost înțelegerea!

Deja se înălțase amenințător în fața micii șoricuțe.

Al cincilea volum al seriei lui Torben Kuhlmann le oferă micilor cititori o poveste despre ce înseamnă să îți urmezi visurile!

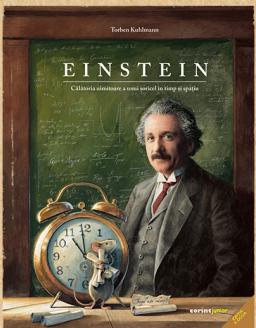
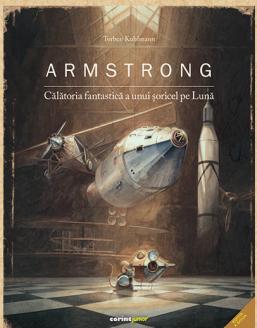
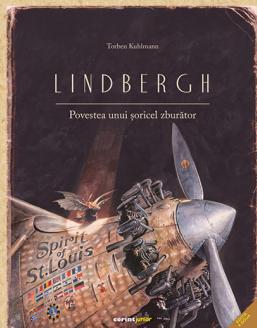

Pentru șoriceii de pământ, granițele grădinii lor de legume sunt granițele lumii. Numai că o șoricuță visează să le depășească: pe un timbru, descoperă o imagine cu o pisică uriașă din Africa. Cum să ajungă ea acolo? Nicio mașină de săpat n-ar putea face asta! Un vestit șoricel pilot o ajută să construiască o mașină de zburat, însă șoricuța nu se aștepta ca semenii să i se opună...

În ciuda provocărilor, șoricuța pilot pornește în aventuroasa călătorie și întâlnește, pe lângă pisicile uriașe din Africa, o femeie care îi împărtășește pasiunea pentru zbor: Amelia Earhart. Fără să țină cont de obstacole, temerara aviatoare a militat pentru drepturile femeilor, rămânând până astăzi un simbol cultural.

Ilustrații spectaculoase, o narativă ingeniosă împletită cu povestea din lumea oamenilor și o intriga surprizătoare – acestea sunt ingredientele noului volum semnat de Torben Kuhlmann.

ÎN ACEEAȘI SERIE AU APĂRUT:

6+

ISBN: 978-973-128-906-9
9 789731 289069
www.edituracorint.ro